

Chór parafii pw. św. Marii Magdaleny w Łambinowicach

Początki chóru kościelnego parafii Łambinowice sięgają 1979 roku, kiedy to z inicjatywy naszej **organistki s. Mieczysławy** oraz grupy entuzjastów śpiewu sakralnego powstał męski zespół śpiewaczy. Bardzo szybko przerodził się on w młodzieżową scholę. Dziś, licząca około 20 osób grupa zwolenników śpiewu z naszej parafii stanowi dojrzały zespół chórny.

Swoje święto obchodzimy w dniu **św. Cecylii, czyli 22 listopada**. Wtedy to Kościół wspomina św. Cecylię, dziewicę i męczennicę, patronkę organistów, chórów, zespołów muzyki kościelnej, a także budowniczych organów i instrumentów muzycznych.

□□□ **Kim była św. Cecylia?**

Cecylia jest jedną z najstynniejszych świętych męczennic Kościoła Rzymskiego. Niestety, na temat jej życia posiadamy bardzo mało wiarygodnych informacji historycznych. Nie można nawet dokładnie określić, kiedy żyła i kiedy poniosła męczeńską śmierć, ponieważ w

pierwszych wiekach chrześcijaństwa nie przywiązywano dużej wagi do chronologii, ani do wiarygodnych danych biograficznych. Dziś trudno nam odróżnić w opisie jej męczeństwa fakty historyczne od legendy. Podstawowym, traktującym o niej dokumentem, jest pochodzący z V wieku opis jej męczeńskiej śmierci.

Święta Cecylia żyła najprawdopodobniej na przełomie II i III wieku. Pochodziła z rodu rzymskich patrycjuszów. Jako gorliwa chrześcijanka złożyła ślub czystości. Mimo że zmuszono ją do małżeństwa z poganinem Walerianem, nie tylko nie złączyła ślubu, lecz jeszcze pozyskała dla Chrystusa swego męża. Walerian bowiem zapragnął poznać wiarę chrześcijańską i przyjął chrzest z rąk papieża Urbana I. Ochrzczony został również brat Waleriana, Tyburcjusz. W niedługim czasie nastąpiły prześladowania chrześcijan, w wyniku których Cecylia i Walerian ponieśli śmierć męczeńską. Cecylię pochowano w katakumbach św. Kaliksta w Rzymie. Jej ciało odnaleziono w 821 roku, było nienaruszone, w pozycji leżącej, lekko pochylone ku ziemi. Papież Paschalis I (817-824) przeniósł jej sarkofag do zbudowanej w IV wieku na rzymskim Zatybrzu bazyliki. Postawiono ją w miejscu, w którym Cecylia mieszkała niegdyś ze swym mężem. Dzisiaj jej relikwie spoczywają właśnie w tej bazylice i choćby z tego względu jest to najstynniejsza świątynia poświęcona tej świętej.

Legenda głosi, że św. Cecylia grała na organach, bardziej jednak prawdopodobne jest, że

brała do rąk harfę, typowy instrument dla pań ze znakomitych rodzin rzymskich w III wieku naszej ery. Święta Cecylia uznawana jest za patronkę chórów i kościelnych zespołów wokalnno-muzycznych, lecz w istocie jest ona patronką wszystkich tych, którzy muzyką i śpiewem wychwalają Boga, a jej święto, które datuje się od początku XV wieku, stało się okazją do organizowania licznych spotkań i koncertów.

W ikonografii św. Cecylia przedstawiana jest jako orantka. Późniejsze prezentacje ukazują ją w tunice z palmą męczeńską w dłoni. Czasami gra na organach. Jej atrybutami są: anioł, instrumenty muzyczne - cytra, harfa, lutnia, organy, płonąca lampka, miecz, wieniec z białych i czerwonych róż - oznaczających jej niewinność i męczeństwo.

Działalność chóru skupia się na aktywnym uczestnictwie we Mszach świętych i nabożeństwach odprawianych w kościele parafialnym w okresach świątecznych oraz z okazji innych ważnych uroczystości parafialnych. Nasze występy mają za zadanie ubogacenie sprawowanej liturgii. Repertuar przygotowujemy na spotkaniach roboczych (próbach), których terminy ustalamy wspólnie. Oprócz tego spotykamy się towarzysko w dniu święta naszej patronki, czy też na spotkaniach kolędowych w okresie noworocznym oraz przy różnych innych okazjach, np. w maju 2009 obchodziliśmy trzydziestą rocznicę powstania zespołu (zdjęcie poniżej).

Rolę i znaczenie różnego rodzaju zespołów muzyki kościelnej w życiu kościoła i wspólnot parafialnych dostrzegł papież Paweł VI pisząc:

"Nic tak skutecznie nie broni wiary jak śpiew sakralny".

Dodatkową zachętą do śpiewu jest dla nas motto św. Augustyna:

„Kto dobrze śpiewa – podwójnie się modli”.

Umocnieni tą myślą wytrwale pracujemy, rozwijając nasze umiejętności i wzbogacając repertuar. Jako że jesteśmy wspólnotą otwartą, serdecznie zapraszamy do nas wszystkich, którzy chcą śpiewem wielbić Pana.

Niech waszym działaniom przyświeca zawołanie:

„Ty, bracie, siostrze, otwórz się na Boga głośny zew
I Ewangelię bliźnim nieś śpiewając Bogu pieśń”.

/ opracował Mirosław Mazurkiewicz /